

- Politikreds Nr. 56 Skive Købstad m. v.
 — - 57 Viborg Købstad m. v.
 — - 59 Herning Købstad m. v.

Af disse Politikredse har den sidstnævnte over 44 000 Indbyggere, Fredericia Købstad m. v. noget over 35 000 Indbyggere, og de øvrige Kredses Indbyggertal ligger op mod 40 000.

Politikreds Nr. 17 omfatter 2 Retskrede og har et Afdelingskontor.

Politikreds Nr. 22 har en Købstad med ca. 15 000 Indbyggere, en betydelig Havn og flere Industrivirksomheder.

Politikreds Nr. 33 har en stor Købstad med over 20 000 Indbyggere, ligesom der bl. a. i Kredsen findes Garnison samt en Aandssvageanstalt med ca. 1500 Alumner.

Politikreds Nr. 51 har særlig besværlige Arbejdsforhold, navnlig som Følge af, at der findes 2 Købstæder, Afdelingskontor paa Læsø og i Skagen samt 2 Bitingsteder.

Politikreds Nr. 56 er bl. a. i 1933 forøget med 3 Sogne, og Skive Købstads Folketal er i stærk Stigning, bl. a. paa Grund af den tiltagende Havnetrafik.

Politikreds Nr. 57 omfatter 2 Retskrede, og der er et Afdelingskontor i Kredsen.

Politikreds Nr. 59 har foruden et betydeligt Indbyggertal en meget stor Udstrækning, hvilket besværliggør Arbejdet.

Der er derhos foreslaaet oprykket følgende 3 Embeder til 1. Grad:

- Politikreds Nr. 42 Grenaa Købstad m. v.
 — - 47 Løgstør Købstad m. v.
 — - 63 Varde Købstad m. v.

Disse Politikredse har henholdsvis ca. 37 500, ca. 42 000 og ca. 40 000 Indbyggere. Grenaa Politikreds har en stor Udstrækning, og der findes to Købstæder med et Tingsted og et Bitingsted.

Løgstør Politikreds har ligeledes stor Udstrækning, og der findes i Politikredsen bl. a. en Aandssvageanstalt. Der er et Afdelingskontor samt 2 Bitingsteder.

Varde Politikreds har foruden et betydeligt Indbyggertal et meget udstrakt Landdistrikt, hvilket vanskeliggør Arbejdet.

Da fornævnte Politikredses Oprykning efter det foreliggende maa anses for paa-krævet og rimelig, stilles der Forslag om, at de nævnte 10 Politimesterembeder af 2. Grad normeres som Embeder af 1. Grad.

Den aarlige Merudgift herved vil andrage ialt ca. 9000 Kr.

Til 75 og 77.

I Henhold til Lov Nr. 128 af 15. April 1930 angaaende Fuldmægtige ved Under-

retterne uden for København m. m., jfr. Tjenestemandslovens §§ 301—303, blev der den 1. April 1935 ved de nævnte Underretter statsansat 130 Dommerfuldmægtige, hvoraf 40 af 1. Grad, 60 af 2. Grad og 30 af 3. Grad. Da Dommerembederne af Justitsministeriet blev normeret med ialt 215 Fuldmægtige, blev der foruden de statsansatte Fuldmægtige ansat 85 ikke-statsansatte Fuldmægtige, der lønnes af Dommerens Kontorholdssummer.

Lønnen udgør for Fuldmægtige af 1. Grad 5700 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 600 Kr. til 7500 Kr., for Fuldmægtige af 2. Grad 5100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 600 Kr. indtil 6300 Kr. aarlig, og for Fuldmægtige af 3. Grad 3540 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr. og derefter hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 5580 Kr. Lønnen til ikke-statsansatte Dommerfuldmægtige er fastsat til 2700 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 300 Kr. til 3600 Kr., hvortil kommer Reguleringstillæg og eventuelt Stedstillæg.

I et til Justitsministeriet indgivet Andragende har Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige i Danmark anholdt om, at de Lønninger, der er fastsat for Dommerfuldmægtige af 3. Grad og for ikke-statsansatte Dommerfuldmægtige, maa blive forhøjet, og at Antallet af statsansatte Dommerfuldmægtige maa blive forøget, saaledes at Statsansættelse normalt vil kunne paa-regnes efter 2 Aars Tjeneste som ikke-statsansat Fuldmægtig. Man har endvidere anholdt om, at en saadan Forøgelse maa blive gennemført saaledes, at der ikke blot finder en Udvidelse Sted af Antallet af Fuldmægtige af 3. Grad, men at ogsaa Antallet af Fuldmægtige af 2. og 1. Grad forøges.

Ved Normeringslov Nr. 82 af 31. Marts 1936 Løbe-Nr. 91 blev Antallet af Dommerfuldmægtige af 3. Grad forhøjet med 20 til 50, hvorefter Antallet af ikke-statsansatte Dommerfuldmægtige udgør ca. 65.

Derimod blev der ikke paa Normeringslovforslaget og Finanslovforslaget for Finansaaret 1936—37 stillet yderligere Forslag til Forbedring af Dommerfuldmægtigenes Kaar, idet man, ogsaa under Hensyn til, at Nyordningen kun havde virket i ganske kort Tid, ansaa det for rettest, at dette Spørgsmaal stilledes i Bero til den ordentlige Rigsdagssamling 1936—37, jfr. herved Tjenestemandslovens § 46, Stk. 3.

I den af Folketingets Lønningsudvalg afgivne Betænkning over Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1936—37 (Rigsdagstidende 1935—36, Tillæg B. Sp. 1397—